

Anledning til at stille sig saaledes, at det Gaab, hvormed den store Befolkning har set hen til Lovgivningsmagten i den Sag, ikke maa blive skuffet.

Lutein: Den ærede Ordfører omtalte, at det stillede sig meget haabløst at komme til en Overenskomst med Regjeringen og Mindretallet her i Thinget om Hovedprincippet for den ny § 7, dette tidligere meget omtvivtede Spørgsmaal. Jeg er i Modsetning til den ærede Ordfører tilbøielig til at tro, at der dog vist er en Mulighed for en Overenskomst, idet Regjeringen paa ingen mulig Maade aldeles bestemt har udtalt sig mod det Princip at give et ligefremt Bidrag af Statskassen til de Fattiges Kasse. Vi have foreliggende her et Forslag fra Regjeringen, Forslag til Lov om midlertidige Forandringer i Told- og Skibsafgifterne m. m. I dette Lovforslags § 6 foreslaar Regjeringen, at Halvdelen af Netvindtægten af Brændevinsafgiften udover 2,800,000 Kr. fordeles efter Indenrigsministeriets Foranstaltninger til Landets Kommuner i Forhold til deres Indbyggernes Antal. Vi maa her erindre, at samtidig med, at dette Forslag blev forelagt, blev der forelagt et andet Forslag fra Regjeringen, som gik ud paa en Forhøielse af Brændevinsafgiften fra, hvad den nu er, nemlig ca. 17 Ore, til 25 Ore pr. Pot. Hvis nu Regjeringen havde forudsat, hvad den jo maatte gjøre, at dette Lovforslag var gaaet igjennem, var det sandsynligt, at denne Gave, man her vilde give Kommunerne, ikke var noget Ubetydeligt. Jeg kan ikke se anden Forskjel mellem Regjeringens Forslag i dette Toldlovsforslag og Udvalgets Forslag til den ny § 7 end den, at Udvalget vil fordele Statens Gaver til de Kommuner, der, selv om de end ikke have ført fuldstændig Bevis for, at der er Trang til Stede — og et saadant Bevis kan man egentlig ikke føre; man kan f. Ex. ikke opstille den Fordring, at der skal være Folk jultet ihjel i Kommunerne eller Sligt — dog frembringe en stor Sandsynlighed for, at der er Trang til Stede ved selv at være villige til at give Bidrag, medens Regjeringen ved den nævnte Paragraf i Toldloven vil give et Bidrag til Kommunerne, som den vil fordele til dem, uden at der er nogensomhelst Ankyndning af, at der er Trang i Kommunen. Den vil give Bidraget uden videre i Genhold til Folketallet, og det kan derfor hende, at den giver til „de Fattiges Kasse“ i Kommuner, som maatte sige: Hvad skal vi egentlig med disse Penges? Vi have ikke Brug for dem! Man kan maatte sige: Beløbet vil efter denne Toldlov rimeligvis ikke blive me-

get betydeligt; det veed man ikke. For Dieblisset er der ganske vist Stilstand eller maaste Nedgang i Brændevinsafgiften, men det kan gjerne forandre sig, det kan være muligt, at Arbejderne f. Ex. finde paa, at de staa sig bedre ved at drikke en halv Bægl Brændevin i Stebet for et Dussin halve Baiere, de vilde i alt Fald i økonomisk Henseende staa sig bedre derved. Det kan ogsaa være, at den Bevægelse, Totalafholdsmændene have frembragt, og som ganske vist har bragt Brændevinsdrikingen ned, kan tabe sig — jeg vil ikke ønske det, men Muligheden er der. Der er i hvert Fald Mulighed for, at Brændevinsafgiften vil stige, og at det Beløb, som skal fordeles mellem Kommunerne, ikke bliver saa ganske lille. Man kan imidlertid vel her sige, at Forholdet mellem Brændevinsafgiftens og Fattighjælpenes Størrelse vil virke selvregulerende; thi hvis Brændevinsdrikingen stiger, stiger Trangen ogsaa. Men man maa dog indrømme, at der kan opstaa en meget betydelig Trang i Kommuner, uden at Brændevinsafgiften er stegen, og det bliver af den Art Trang, som man helst vil afhjælpe, idet den ikke er opstaaet ved Brændevinsdriking. Men hvordan nu end dette er, maa jeg dog atter fremhæve, at Regjeringen altsaa selv har været villig til at give en Gave af Statskassen; den har været villig til at give Gaver af Statskassen, selv til Kommuner, som ikke have givet nogen Ankyndning af, at de trænge dertil. I Forbindelse dermed kan jeg ikke lade være at bemærke, at der er indvendt mod hele denne Ordning at give til Kommunerne, at man ikke kunde anvende dette Princip i Kjøbenhavn, og navnlig har den høitærede Finantsminister i Landstinget udtalt, at det ikke kunde gaa an at give til Understøttelsesforeningerne i Kjøbenhavn, fordi Understøttelsesforeningerne der ikke vare organiserede og ikke virkede paa samme Maade som de Fattiges Kasse paa Landet. Men i Toldlovens § 6 staa der netop: „I Kjøbenhavn træffer Kommunalbestyrelsen hvert Aar Bestemmelse om Beløbets Fordeling paa de i Kommunen værende Understøttelsesforeninger.“ Der foreslaar man altsaa netop det, som man lige overfor Understøttelsesloven ikke vil gaa ind paa. Jeg tror altsaa, at der trods det, den ærede Ordfører sagde, er en Mulighed for en Overenskomst. Jeg kan ikke tro, at den Regjering, som i Principet er gaaet ind paa den af Udvalgets Flertal foreslaaede § 7, aldeles bestemt vil modsætte sig den her. Der kan maaste være Tale om at nedsette Beløbet noget, at man maaste ikke vil give saa Meget, som Kommunerne give. Det kan ordnes paa forskjel-